

[Nyboe Andersen.]

stres opfattelse er samarbejdet mellem regering og folketing via markedsudvalget nu inde i en fornuftig gænge. Jeg synes nok, man må sige, at SF har gjort, hvad det kunne for at gøre livet surt for de ministre, der forhandler i Bruxelles på regeringens vegne, men vi har i venstre lagt vægt på at finde en ordening, som på den ene side sikrer den fornødne parlamentariske dækning for regeringens handlinger forud for væsentlige beslutninger, men som på den anden side ikke unødigt hæmmer den bevægelsesfrihed, som en minister nødvendigvis må have midt under vanskelige forhandlinger.

Der er 10 af vore kolleger i denne sal, som har fået en voldsom arbejdsmæssig belastning og en væsentlig forandring i deres tilværelse som følge af, at de er valgt til at deltage i Europaparlamentets arbejde. Det er vores opfattelse i venstre, at det arbejde, der foregår i Parlamentet, alt i alt er af større betydning for Fællesskabernes videre udvikling, end man vistnok i den danske opinion er tilbøjelig til i almindelighed at mene. Derfor må det være vigtigt, at der fortsat vil være indsigtfulde medlemmer af dette ting, som vil ofre deres tid og deres kræfter, og som måske endda vil bringe deres hjemlige politiske karriere i fare ved at varetage dette arbejde. Vi erkender, at det dobbelte medlemskab af folketing og Parlament rejser alvorlige problemer. Vi har jo hørt det fremstillet både af den socialdemokratiske og den konservative ordfører her, men jeg må fastholde, at det har meget stor betydning, at Parlamentets medlemmer er rodfæstet i deres hjemlands politiske parlamentariske arbejde. Vi mener ikke i venstre, at tidspunktet er kommet, hvor man bør indføre direkte valg af medlemmerne til Europaparlamentet. Vi tror for det første ikke, at der i den danske befolkning vil være den fornødne interesse for at deltage i et sådant valg, og vi frygter for det andet for, at de, der vælges på den måde, hurtigt vil miste jordforbindelsen til denne sal til stor skade for et realistisk arbejde for en videre udvikling af Fællesskaberne. Det, der nødigst af alt skulle ske, var jo, om man indførte en ordening, som bragte Det europæiske Parlament i et modsætningsforhold til de nationale parlamenter.

Jeg skal herefter vende mig mod det

fremtidige samarbejde på forskellige konkrete arbejdsområder og først sige, at venstre kan støtte det udspil, regeringen har arbejdet for at EF skulle antage med henblik på GATT-forhandlingerne. Jeg finder ikke, at den argumentation, der fra forskellig side er anført mod det principielle danske ønske om, at man skulle gå ind for fuld toldfrihed for industrivarer, er særlig tungtvæjende. Jeg har f. eks. set, man har sagt, at ydre toldsatsler skulle være nødvendige for ligesom at identificere EF som en toldunion, men det kan dog vel ikke være rigtigt. Formålet med Fællesskabet er dog at skabe det friest mulige marked i Europa, og enhver reduktion af de ydre toldsatsler, også helt ned til 0, vil dog bidrage til at skabe friere handel og stærkere konkurrence også på det indre europæiske marked.

Men jeg forstår altså, at regeringen ikke har kunnet trænge igennem med denne tankegang, og jeg forstår, at der forestår en hård kamp for at få en fransk accept også af det mindre vidtgående forslag, som Kommissionen har fremlagt.

Det praktiske samarbejde inden for EF har i de første måneder efter udvidelsen været stærkt belastet af to internationale valutakriser med få ugers mellemrum i februar og i marts. Jeg synes, man må sige, at Fællesskaberne kom ud af disse kriser på en måde, der kan danne et fornuftigt grundlag for det fremtidige samarbejde. Det er jo et vigtigt område, hvor Danmark må være stærkt interesseret i, at der bygges et konstruktivt samarbejde op. Jeg synes, man bør mærke sig, at samarbejdet om at holde de indbyrdes valutakurser inden for den såkaldte slange, det samarbejde, som for øjeblikket foregår mellem 6 EF-lande, deriblandt Danmark, i praksis har fået tilslutning også fra Norge, Sverige, Finland og Østrig. Norge og Sverige deltager endog, har jeg forstået, i det tekniske samarbejde mellem centralbankerne fra dag til dag om at holde kurserne inden for det aftalte interval, mens Finland og Østrig kun rent praktisk og faktisk lader deres valutaer følge slangen, men uden nogen form for et mere formelt samarbejde.

For Danmark er det selvsagt en vigtig ting, at der gennem denne ordening er skabt sikkerhed for stabile kurser også over for de andre nordiske valutaer. Danmark er dog